

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4033

гр. София, 06.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 06.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **258** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 68 от Закона за защита от дискриминацията /ЗЗДискр./

Образувано по жалба от „АББ България“ ЕООД, депозирана чрез адв. Ж., против Решение № 362/ 06. 12. 2024 г. на Комисията за защита от дискриминация, Трети специализиран постоянен заседателен състав, постановено по пр. № 441/ 2014 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация.

С Разпореждане № 1818/ 17. 01. 2025 г. съдът е насрочил делото в открито съдебно заседание и е конституирал страните по делото.

На 31. 01. 2025 г. са постъпили материали от КЗД с приложената по делото жалба от А. Д. Д., с която оспорва мълчалив отказ на КЗД да допълни диспозитива на Решение № 362/ 06. 12. 2024 г. и да се произнесе относно ролята по чл. 8 от ЗЗДискр. на физическите лица Х. Ш. и П. Х. по осъщественото по реда на чл. 21 от ЗЗДискр. уволнение.

Съдът приема, че жалбата е недопустима и следва да се остави без разглеждане, поради следните аргументи:

Преписка № 441/ 2024 г. на КЗД е образувана по жалба на А. Д. от 2014 г. до КЗД е за тормоз при упражняване правото на труд по признак „лично положение“ по чл. 4 и чл. 5 и § 1, т. 1, 2 и 7 от ДР на ЗЗДискр, както и по чл. 14, ал. 1 и ал. 3, чл. 15 във връзка с § 1, т. 3 и т. 5 от ДР и чл. 21 от ЗЗДискр.

С Решение № 261/ 19. 07. 2017 г. по преписка № 441/2015 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация е прието, че „АББ България“ ЕООД, в качеството си на работодател, не е извършило нарушение на ЗЗДискр. Установено е също, че Х. Ш. –

изпълняващ длъжността „Мениджър“ на „АББ България“ ЕООД, клон П. към периода 07. 03. 2012 г.- до 12. 05. 2014г. и П. Х. - изпълнявал длъжността „Мениджър Човешки ресурси за страната“ в „АББ България“ ЕООД, клон П., не са допуснали нарушаване на 33Дискр. по отношение на А. Д. Д. при упражняване правото ѝ на труд в периода от 07. 03. 2012 г. до 12. 05. 2014 г., като подадената жалба до КЗД е оставена без уважение.

С Решение № 3529/ 28. 05. 2018 г. по адм. дело № 9597/ 2917 г. по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на А. Д. Д. срещу Решение № 261/ 19. 07. 2017 г. по преписка № 441/2015 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация. Делото е върнато като преписка на Комисията за защита от дискриминация за произнасяне по изложеното в жалбата на А. Д. Д. оплакване за наличието на дискриминация по чл. 21 от 33Дискр.

С Решение № 9860/ 26. 06. 2019 г. по адм. дело № 4103/ 2019 г. по описа на Върховния административен съд е отменено Решение № 3529/ 28. 05. 2018 г. по адм. дело № 9597/2017 г. на Административен съд - София град в частта, с която е отхвърлена жалбата на А. Д. срещу Решение № 261/ 19. 07. 2017 г. по преписка № 441/2014 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация и в частта за разностите, като е върнато делото на Административен съд - София град за ново разглеждане от друг съдебен състав.

С посочения съдебен акт е направен извод, че обосновано първоинстанционният съд е върнал делото като преписка на административния орган за произнасяне по оплакването на А. Д. за наличие на дискриминация по чл. 21 от Закона за защита от дискриминация /33Дискр./, предвид липсата на подобно произнасяне, което е от изключителната компетентност на КЗД. Прието е, че в тази част Решение № 3529 от 28.05.2018 г. по адм. дело № 9597/2017 г. на Административен съд София – град следва да бъде оставено в сила.

С Решение № 7411/ 28. 11. 2019 г., постановено по адм. дело № 7420/ 2019 г. по описа на АССГ е отменено по жалбата на А. Д. Д. Решение № 261/ 19. 07. 2017 г. по преписка № 441/2015 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация в частта му, с която е установено, че „АББ България“ ЕООД в качеството на работодател, Х. Ш. – изпълняващ длъжността „Мениджър“ на „АББ България“ ЕООД, клон П. в периода 07. 03. 2012 г. - до 12. 05. 2014 г. и П. Х. - изпълнявал длъжността „Мениджър Човешки ресурси за страната“ в „АББ България“ ЕООД, клон П. не са извършили нарушение на чл. 4 и чл. 5 от 33Дискр. във връзка с § 1, т. 1, 2 и § 1, т. 7 от ДР на 33Дискр. по отношение на А. Д. Д. при упражняване правото ѝ на труд в периода от 07. 03. 2012 г. до 12. 05. 2014г. Делото е върнато като преписка на Комисията за защита от дискриминация за произнасяне по изложеното в жалбата на А. Д. Д. оплакване за наличието на дискриминация по чл. 4 и чл. 5 от 33Дискр. във връзка с § 1, т. 1, 2 и § 1, т. 7 от ДР на 33Дискр. Със същия съдебен акт е отхвърлена жалбата на А. Д. Д. против Решение № 261/ 19. 07. 2017 г. по преписка № 441/2015 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация в частта, с която е установено, че „АББ България“ ЕООД, в качеството си на работодател, Х. Ш. - изпълняващ длъжността „Мениджър“ на „АББ България“ ЕООД, клон П. в периода 07. 03. 2012 г. - до 12. 05. 2014 г. и П. Х. - изпълнявал длъжността „Мениджър Човешки ресурси за страната“ в „АББ България“ ЕООД, клон П. не са извършили нарушение по чл. 15 от 33Дискр. и по § 1, т. 3 и т. 5 от ДР на 33Дискр. по отношение на А. Д. Д. при упражняване правото ѝ на труд в периода от 07. 03. 2012 г. до 12. 05. 2014 г.

С Решение № 690/ 20. 01. 2021 г. по адм. дело № 10531/ 2020 г. по описа на ВАС е отменено Решение № 7411/ 28. 11. 2019 г. по адм. дело № 7420/2019 г. на АССГ, в частта, с което по жалбата на А. Д. е отменено Решение № 261/19. 07. 2017 г. по преписка № 441/2014 г. по описа на КЗД и делото е върнато като преписка за ново произнасяне. Вместо него е отхвърлена жалбата на А. Д. срещу Решение № 261/19. 07. 2017 г. по преписка № 441/2014 г. в частта, с която е установено, че ответните страни "АББ България" ЕООД, в качеството на работодател, Х. Ш. - изпълняващ длъжността "Мениджър" на "АББ България" ЕООД, клон П. и П. Х. - изпълняващ длъжността "Мениджър човешки ресурси за страната" в "АББ България" ЕООД не са извършили нарушение на чл. 4 и чл. 5 от ЗЗДскр. във вр. с § 1, т. 1, 2 и §1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр. по отношение на А. Д. при упражняване правото ѝ на труд в периода 07. 03. 2012 г. до 12. 05. 2014 г.

Със същия съдебен акт е оставено в сила Решение № 7411/28. 11. 2019 г. по административно дело № 7420/2019 г. на Административен съд – София град в останалата му част.

Предвид това е издадено Решение № 816/ 17. 12. 2021 г. на КЗД по преписка № 441/2014 г., с което КЗД в изпълнение на указания на АССГ, дадени с Решение № 3529/ 28. 05. 2018 г. по адм. дело № 9597/ 2017 г. по описа на АССГ, е установила, че „АББ България“ ООД в качеството на работодател е извършило нарушение на забраната за дискриминация по чл. 4, ал. 2 във вр. чл. 21 от ЗЗДискр., като не е изпълнило законово задължение да прилага еднакви критерии при осъществяване на правото си на едностранно прекратяване на трудовия договор спрямо А. Д. по признак лично положение към издаване на заповед № 2004/10. 05. 2014 г.

Със същото решение на „АББ България“ ООД и на основание чл. 80, ал. 2 от ЗЗДискр. във вр. с чл. 80, ал. 1 от ЗЗДискр. е наложена глоба в размер на 2000 лева за установеното нарушение за неизпълнение на законово задължение, произтичащо по силата на чл. 21, от ЗЗДискр и нарушение на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. по признак „лично положение“

С Решение № 3494/25. 05. 2022 г., постановено по адм. д. № 497/2022 г. по описа на Административен съд – София град е отменено Решение № 816/ 17. 12. 2021 г. по преписка № 441/2014 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация, Трети специализиран постоянен заседателен състав. Делото е върнато като преписка на Комисията за защита от дискриминация за произнасяне по изложеното в жалбата на А. Д. Д. оплакване за наличието на дискриминация по чл. 21 от ЗЗДискр., като се изложат мотиви, съобразно указанията на съда. С посоченото решение е прекратено производството по адм. дело 497/2022 г. на АССГ по отношение на Х. Ш. и П. Х.. Съдът е приел, че предвид влязлото в сила Решение № 690/ 20. 01. 2021 г. по адм. д. № 10531/2020 г. по описа на ВАС по отношение на посочените лица отсъстват данни, двамата или някой от тях изобщо де е проявил дискриминационно отношение към А. Д. от позицията на ръководител към подчинен, а на по силно основание - тормоз по отношение на Д. не е доказан.

Решение № 3494/25. 05. 2022 г., постановено по адм. д. № 497/2022 г. по описа на Административен съд – София град е влязло в сила на 31. 05. 2023 г., след като е потвърдено с Решение № 5658/ 31. 05. 2023 г. по адм. дело № 6972/ 2022 г. по описа на Върховния административен съд

С оглед на това производството по преписка № 441/ 2014 г. е възобновено с Разпореждане № 430/ 17. 09. 2024 г. на председателя на КЗД въз основа на доклад вх.

№ 12-11-1690/ 16. 09. 2024 г. и влязло в сила Решение № 5658/ 31. 05. 2023 г. по адм. дело № 6972/ 2022 г. по описа на Върховния административен съд. Комисията за защита от дискриминация се е произнесла с Решение № 362/ 06. 12. 2024 г. по пр. № 441/ 2014 г., предмет на оспорване от „АББ България“ ООД, което се разглежда в настоящото съдебно производство.

Съдът като взе предвид Решение № 9860/ 26. 06. 2019 г. по адм. дело № 4103/ 2019 г. по описа на ВАС, Решение № 690/ 20. 01. 2021 г. по адм. дело № 10531/ 2020 г. по описа на ВАС и Решение № 5658/ 31. 05. 2023 г. по адм. дело № 6972/ 2022 г. по описа на ВАС приема, че към момента на възобновяване на производството по пр. № 441/ 2014 г. КЗД е дължала произнасяне единствено по оплакванията на А. Д. по чл. 21 от ЗЗДискр. по отношение на „АББ България“ ООД, но не и по отношение на Х. Ш. и П. Х..

С подадената жалба А. Д. обжалва мълчалив отказ на КЗД да допълни диспозитива на Решение № 362/ 06. 12. 2024 г. и се произнесе относно ролята по чл. 8 от ЗЗДискр. на физическите лица Х. Ш. и П. Х. по осъщественото по реда на чл. 21 от ЗЗДискр. уволнение.

Разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от АПК предоставя възможност на административния орган да отстрани допуснати непълноти в издадения административен акт. Задължителното условие затова е допълването да се извърши преди изтичане на срока за обжалване, като инициативата за произнасянето е предоставена изцяло на преценката на административния орган. Не е уредена по нормативен път възможност за участниците в административното производство да правят такова искане. Те разполагат с правото да обжалват мълчалив отказ на органа да се произнесе по цялото им искане. За да е налице мълчалив отказ, следва компетентният административен орган да е задължен по силата на законовата регламентация да се произнесе в предвидения срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от АПК непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. Мълчаливият отказ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и същият подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Не всяко бездействие на администрацията обаче е мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК. Мълчалив отказ е налице само тогава, когато искането до административния орган се отнася до издаване на индивидуален административен акт или до отказ на административния орган да извърши или да се въздържа да извърши определено действие, т. е. когато органът има задължение да се произнесе по направеното искане. Задължението и правомощието на административния орган да се произнесе следва да е по искане за издаване на административен акт, което да е допустимо, тъй като само тогава се засягат признати права и интереси на заинтересованата от издаването му страна. При липсата на задължение за произнасяне или за извършване на действие или въздържане от действие не може да се формира и мълчалив отказ.

В конкретния случай, след постановяване на Решение № 690/ 20. 01. 2021 г. по адм. дело № 10531/ 2020 г. по описа на ВАС и след влизане в сила на Решение № 3494/25. 05. 2022 г. по адм. д. № 497/2022 г. по описа на Административен съд – София град административният орган не е имал задължение, а и правна възможност да се произнесе относно ролята по чл. 8 от ЗЗДискр. на физическите лица Х. Ш. и П. Х. по осъщественото по реда на чл. 21 от ЗЗДискр. уволнение.

След като КЗД не дължи произнасяне, не е налице и валидно формиран мълчалив отказ, който да бъде годен предмет на обжалване пред съд. В тази насока е и съдебната практика – Определение № 11407/ 18. 09. 2012 г. по адм. дело № 10031/2012 г. на ВАС; Определение № 15572/19. 12. 2014 г. по адм. дело № 15491/2014 г. на ВАС и Определение № 233/ 10. 01. 2025 г. по адм. дело № 9302/2024 г. на ВАС.

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че жалбата е недопустима, поради което следва да се остави без разглеждане, а образуваното съдебно производство - да се прекрати.

Поради изложеното и на основание чл. 159, т. 1 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53-ти състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата от А. Д. Д. срещу мълчалив отказ на КЗД да допълни диспозитива на Решение № 362/ 06. 12. 2024 г. и да се произнесе относно ролята по чл. 8 от ЗЗДискр. на физическите лица Х. Ш. и П. Х. по осъществяването по реда на чл. 21 от ЗЗДискр. уволнение.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 258/2025 г. по описа на Административен съд – София град в тази част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИСИ от определението да се изпратят на страните.